

om i Generaltoldkammerets Skrivelse, det er en almindelig Differentialtold mod de udenlandske Stater, saa at de, naar de indføre Varer til Island, skulde betale høiere Afgift end de danske Handlende. Her derimod foreligger slet ikke Spørgsmaalet om Differentialtold i almindelig Forstand; men her er kun Spørgsmaal om en Retorsion mod saadanne Stater, som bebyrde de danske Skibe med extraordinære Afgifter; det er denne Differentialtold som en Retorsion mod enkelte fremmede Stater, der er Tale om, men det er ikke en Differentialtold i Almindelighed, hvorom der kun tales i Generaltoldkammerets Skrivelse.

Ordføreren: Et Paalæg paa Skibe, det være sig under Benævnelse af Differentialtold eller en vis Sum pr. Commercelæst, som her nu skal anvendes paa Island, troer jeg maa være det, der er Tale om. Hvis jeg kunde see paa den Plads, jeg har indtaget her i Salen, skulde jeg for Tydeligheds Skyld læse denne Skrivelse op for det ærede Thing, som derved vilde komme til Bished om, at man aldrig har antaget, at en Differentialafgift eller et Paalæg, det være sig under hvilken som helst Form, vilde virke som reciprokkt Middel mod de Regjeringer, som ikke vilde indrømme os Rigeberettigelse i deres Havne eller nedsætte deres Toldsatser i Forhold til dem, vi have her. Jeg troer, at den høitærede Taler ved at see hen til Forholdene, som de ere, vil indrømme, at der i Grunden her bestaaer en Differentialafgift ved, at der maa udredes en Godtgjørelse, for Søpas med en vis bestemt Afgift pr. Commercelæst, der er det Samme som Toldpaalæg eller Skibsafgift. Vi maae ikke gjøre det umuligt for Fremmede at besøge Island, og det gjøre vi, naar vi, som det tidligere har været Tilfældet, have paalagt en Afgift af 50 Rd. pr. Commercelæst for de spanske Skibe, som besøgte det.

Indenrigsministeren: Det er mig aldeles ubegribeligt, hvorledes den ærede Taler kan have nogen Frygt for, at Regjeringen, naar det blev overladt den, skulde gaae tilbage til saadanne Skibsafgifter, som i 1816 bleve gjorte til Betingelse for Fremmedes Ret til at besøge Island. Det ligger ganske klart

for Dagen, at den nærværende Regjering saameget som muligt vil sørge for, at Islænderne faae fri Handel med andre Lande; den vil ingenlunde staae paa, at den høiere Told, som i Spanien maa svares, naar det er danske Skibe, der indføre Tiff, skal erstattes med en Afgift af lignende Størrelse. Man er beredt paa at indrømme spanske Skibe Frihed til at besøge Island mod en Afgift, der i Forhold til den Told, som danske Skibe, der bringe Tiff til Spanien, skulde svare der, kun vil blive ubetydelig; man vil kun ikke ganske lade en saadan bortfalde. Den ærede Taler mener, at, naar Loven bliver affattet, som det er foreslaaet, turde ingen Fremmede indlade sig paa Handel med Island, da de maatte frygte for, at Afgiften skulde blive saa stor, at de ikke kunde indlade sig derpaa; men det maa dog vel erindres, at Loven først skulde træde i Kraft 1ste April 1855. Imidlertid ville Underhandlingerne kunne drives, og man vil da faae et Resultat, som vil blive bekendtgjort i Overensstemmelse med den Bemyndigelse, som i Paragraphen skulde indrømmes Kongen. Derimod har den ærede Taler sagt, at, dersom man havde foreslaaet en Paragraph, der indeholdt, at det skulde ved Lov bestemmes, hvilke Afgifter der skulde svares af de Stater, der ere i det omhandlede Tilfælde, saa vilde han ikke have havt Noget derimod; men dette vilde vistnok have været aldeles uhenftgsmæssigt. Naar den almindelige Handelsfrihed paa Island skal træde i Kraft den 1ste April 1855, saa kan man ikke oppebie en Lov, som først skulde ordne den Afgift. Loven vilde vel kunne udkomme noget før den 1ste April; men de, der skulle indlade sig paa en saadan Handel, maae jo dog være underrettede derom nogen Tid iforveien. Naar Loven bliver vedtagen, som den af Regjeringen er foreslaaet, saa ville disse Underhandlinger vistnok drives med megen Omhu, og man vil sørge for at faae dem tilendbragte saa hurtigt som muligt. Derved vil Fremmedes Afgang til at besøge Island og Betingelserne for denne Afgang blive bragte paa det Rene i rette Tid. Den ærede Taler beraaber sig paa den Omstændighed, at der hidtil kun er gaaet saa Fiskeladninger directe til Spanien; men det er meget begribeligt;